

Środa, 24 czerwca 2015 r.

P8_TA(2015)0238

Przegląd ram zarządzania gospodarczego: sytuacja obecna i wyzwania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie przeglądu ram zarządzania gospodarczego: sytuacja obecna i wyzwania (2014/2145(INI))

(2016/C 407/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro ⁽²⁾,
- uwzględniając pismo z dnia 3 lipca 2013 r. wystosowane przez ówczesnego wiceprzewodniczącego Komisji Olliego Rehna, dotyczące stosowania art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityki gospodarczej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityki gospodarczej ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie dochodzenia w sprawie roli i działań trojki (EBC, Komisja i MFW) w odniesieniu do krajów strefy euro objętych programem ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0239.

Środa, 24 czerwca 2015 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie problemów konstytucyjnych związanych z wielopoziomowym sprawowaniem rządów w Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego: zalecenia dotyczące środków i inicjatyw do podjęcia ⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2014 r. pt. „Przegląd zarządzania gospodarczego – sprawozdanie w sprawie stosowania rozporządzeń (UE) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 i 473/2013” (COM(2014)0905),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. zatytułowany „Najlepsze wykorzystanie elastyczności w ramach obowiązujących zasad paktu na rzecz stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),
 - uwzględniając szóste sprawozdanie Komisji na temat spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej z dnia 23 lipca 2014 r. (COM(2014)0473),
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z posiedzeń w czerwcu i grudniu 2014 r.,
 - uwzględniając wnioski ze szczytu państw strefy euro z października 2014 r.,
 - uwzględniając przemówienie wygłoszone przez przewodniczącego Komisji Jeana-Claude’a Junckera w Parlamencie Europejskim w dniu 15 lipca 2014 r.,
 - uwzględniając przemówienie wygłoszone przez prezesa EBC M. Draghiego na corocznym sympozjum banków centralnych w Jackson Hole w dniu 22 sierpnia 2014 r.,
 - uwzględniając dokument okolicznościowy EBC nr 157 z listopada 2014 r. zatytułowany „Określenie równowagi budżetowej i makroekonomicznej – niewykorzystane efekty synergii w ramach wzmocnionych ram zarządzania UE”,
 - uwzględniając dokument roboczy OECD nr 163 dotyczący spraw społecznych, zatrudnienia i migracji z dnia 9 grudnia 2014 r. zatytułowany „Tendencje w zakresie nierówności w dochodach oraz jego wpływu na wzrost gospodarczy”,
 - uwzględniając dokument MFW zatytułowany „W kierunku unii podatkowej strefy euro” z września 2013 r.,
 - uwzględniając propozycje Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego z dnia 10 czerwca 2010 r. pt. „Wzmocnienie zarządzania gospodarczego w strefie euro”,
 - uwzględniając konkluzje Rady na temat szóstego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” przyjęte przez Radę do Spraw Ogólnych (Spójności) w dniu 19 listopada 2014 r.,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów i Komisji Spraw Konstytucyjnych (A8-0190/2015),
- A. mając na uwadze, że początkiem zarządzania gospodarczego w strefie euro, które miało na celu uniknięcie braku równowagi finansów publicznych i koordynację polityki budżetowej, był pakt stabilności i wzrostu składający się z dwóch prostych zasad mających na celu uniknięcie szkodliwych skutków dla całej unii gospodarczej i walutowej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0598.

⁽²⁾ Dz.U. C 165 E z 11.6.2013, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 140.

Środa, 24 czerwca 2015 r.

- B. mając na uwadze, że bezzwłocznie po wprowadzeniu euro nastąpiło zmęczenie konsolidacyjne w odniesieniu do wdrażania tych przepisów, co zapoczątkowało obecny kryzys w unii gospodarczej i walutowej;
- C. mając na uwadze, że reforma pierwotnego paktu stabilności i wzrostu miała miejsce w 2005 r., a w jej wyniku wprowadzono szereg zmian i zwiększono elastyczność, ale nie rozwiązano problemu słabych przepisów wykonawczych ani słabej koordynacji;
- D. mając na uwadze, że kiedy kilka krajów było narażonych na ryzyko niewywiązania się ze spłaty długu, co spowodowałoby ogólnoswiatowe rozprzestrzenienie się kryzysu i depresję, sytuacji tej można było uniknąć poprzez wprowadzenie mechanizmów doraźnych, takich jak Europejski Instrument Stabilności Finansowej i europejski mechanizm stabilizacji finansowej;
- E. mając na uwadze, że aby uniknąć ponownego wystąpienia tego rodzaju kryzysu, a także rozprzestrzenienia się kryzysu na inne kraje poprzez sektor bankowy, przedsięwzięto szereg środków, obejmujących utworzenie unii bankowej, EMS, ulepszone przepisy dotyczące zarządzania gospodarczego w formie sześciopaku i dwupaku, Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej oraz europejski semestr, które należy uważać za pakiet;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszą wiosenną prognozą Komisji, po dwóch kolejnych latach negatywnego wzrostu produkt krajowy brutto (PKB) w strefie euro wzrośnie, co oznacza, że powoli następuje ożywienie gospodarcze, które należy dodatkowo wzmocnić, jako że utrzyma się znaczna luka produktowa;
- G. mając na uwadze, że nadal utrzymują się ogromne różnice między państwami członkowskimi w zakresie wskaźników zadłużenia, wskaźników deficytu, poziomu bezrobocia, sald na rachunkach bieżących oraz poziomu ochrony socjalnej, także po zakończeniu realizacji programów, co odzwierciedla różnice w źródłach kryzysu i jego przyczynach, a także różnice co do ambicji, skutków i zaangażowania na szczeblu krajowym podczas realizacji środków uzgodnionych między instytucjami a zainteresowanymi państwami członkowskimi;
- H. mając na uwadze, że inwestycje w strefie euro spadły o 17 % w stosunku do okresu sprzed kryzysu i nadal są niewielkie; mając na uwadze, że zarówno brak inwestycji ukierunkowanych na przyszłość i stymulujących wzrost, jak i nadmierny dług publiczny i prywatny stanowią przytłaczające obciążenie dla przyszłych pokoleń;
- I. mając na uwadze, że wprowadzany jest w życie europejski plan inwestycyjny stanowiący istotny instrument na rzecz stymulowania przede wszystkim inwestycji prywatnych, aby w ciągu kolejnych trzech lat zgromadzić 315 mld EUR na nowe inwestycje; mając na uwadze, że jeżeli zaproponowane cele finansowe zostaną osiągnięte, to plan ten jest tylko jednym z elementów służących przezwyciężeniu całej luki inwestycyjnej, wraz z wdrożeniem reform strukturalnych, tak aby stworzyć w państwach członkowskich warunki korzystne dla inwestorów;

Obecny stan ram zarządzania gospodarczego

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie przeglądu zarządzania gospodarczego; uważa, że ocena Komisji daje obraz tego, w jaki sposób i do jakiego stopnia różnorakie narzędzia i procedury były stosowane i wdrażane;
2. podkreśla, że u podstaw systemu zarządzania gospodarczego leży zapobieganie nadmiernemu deficytowi i zbyt wysokim poziomom zadłużenia oraz nadmiernym zaburzeniom równowagi makroekonomicznej, jak również koordynacja polityki gospodarczej; podkreśla, że zasadniczym pytaniem jest zatem to, czy UGW stała się dzięki nowym ramom zarządzania gospodarczego bardziej wytrzymała, zwłaszcza jeśli chodzi o jej zdolność do zapobiegania niewywiązywaniu się przez państwa członkowskie ze spłaty długu przy jednoczesnym przyczynianiu się do polepszenia koordynacji i konwergencji strategii gospodarczych państw członkowskich oraz zapewnianiu wysokiego poziomu przejrzystości, wiarygodności i demokratycznej rozliczalności;
3. przyjmuje do wiadomości fakt, że w niektórych państwach członkowskich poczyniono postępy w zakresie poziomu zadłużenia lub wyjścia z procedury nadmiernego deficytu;
4. podziela analizę Komisji, zgodnie z którą elementy nowych ram przyniosły rezultaty, lecz że możliwość wyciągania wniosków na temat skuteczności przepisów w normalnej sytuacji gospodarczej jest ograniczona;

Środa, 24 czerwca 2015 r.

5. przyznaje, że ocena stosowania sześciopaku i dwupaku na tym etapie pozostaje fragmentaryczna i nie można jej oddzielić od europejskiego semestru, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i paktu fiskalnego;
6. z zadowoleniem przyjmuje poszerzenie zakresu paktu stabilności i wzrostu w ramach sześciopaku i dwupaku poprzez dodanie procedur służących zapobieganiu zaburzeniom równowagi makroekonomicznej w państwach członkowskich i między nimi oraz korygowaniu ich, przejściu od nadmiernego polegania na kryterium deficytu do polegania zarówno na kryterium deficytu, jak i ogólnego zadłużenia, oraz próbie określenia i naprawienia potencjalnych problemów i zapobieganiu powstawania kryzysów na jak najwcześniejszym etapie, przy jednoczesnym pozostawieniu elastyczności w postaci klauzuli dotyczących reform strukturalnych, inwestycji i negatywnych warunków cyklu koniunkturalnego; przypomina, że elastyczność nie może zagrażać prewencyjnemu charakterowi paktu;
7. podkreśla znaczenie tablicy wyników w identyfikowaniu zakłóceń równowagi makroekonomicznej na wczesnym etapie oraz znaczenie zrównoważonych reform strukturalnych w próbach przewyciężenia zaburzeń równowagi makroekonomicznej;
8. podkreśla, że spójne i rzetelne wdrażanie ram w poszczególnych krajach i w ujęciu długofalowym wpływa na wiarygodność; wzywa Komisję i Radę do stosowania zmian wprowadzonych do paktu stabilności i wzrostu w ramach sześciopaku i dwupaku oraz działania w duchu tych zmian, zwłaszcza w odniesieniu do przepisów wykonawczych;
9. uważa, że obecna sytuacja gospodarcza ze słabym wzrostem gospodarczym i wysokim bezrobociem wymaga podjęcia pilnych, kompleksowych i zdecydowanych środków w ramach całościowego podejścia opartego na pro wzrostowej konsolidacji fiskalnej, reformach strukturalnych oraz stymulowaniu inwestycji w celu przywrócenia zrównoważonego wzrostu i konkurencyjności, w celu wspierania innowacji i zwalczania bezrobocia, przy uwzględnieniu ryzyka utrzymywania się niskiej inflacji lub ewentualnego zagrożenia presją deflacyjną oraz trwałego zakłócenia równowagi makroekonomicznej; podkreśla, że ramy zarządzania gospodarczego powinny stanowić kluczowy element całościowego podejścia, aby móc stawić czoła tym wyzwaniom;
10. podziela opinię komisarz Marianne Thyssen, że kraje, które zapewniają wysokiej jakości miejsca pracy i lepszą ochronę socjalną, a także inwestują w kapitał ludzki, są bardziej odporne na kryzysy gospodarcze; wzywa Komisję do odzwierciedlenia tego stanowiska we wszystkich jej zaleceniach dotyczących polityki i zaleceniach dla poszczególnych krajów wydawanych w ramach europejskiego semestru;
11. podkreśla fakt, że obecne ramy zarządzania gospodarczego muszą być wdrażane i w razie konieczności ulepszone, aby osiągnąć stabilność budżetową, sprzyjąc właściwej dyskusji na temat ogólnej oceny całej strefy euro pozwalającej na odpowiedzialność budżetową sprzyjającą wzrostowi gospodarczemu, a także aby poprawić perspektywy konwergencji gospodarczej w strefie euro i zająć się w równym stopniu różnymi sytuacjami gospodarczymi i budżetowymi w państwach członkowskich; podkreśla, że brakuje poczucia odpowiedzialności na poziomie krajowym, a zainteresowanie międzynarodowymi perspektywami gospodarczymi i mechanizmem odpowiedniej demokratycznej rozliczalności jest ograniczone;
12. podkreśla, że obecna sytuacja wymaga ściślejszej koordynacji gospodarczej sprzyjającej włączeniu społecznemu uwzględniając strefę euro jako całość i zwiększając poczucie odpowiedzialności i rozliczalności demokratycznej w zakresie wdrożenia przepisów (w celu przywrócenia zaufania, sprzyjaniu konwergencji między państwami członkowskimi, poprawy stabilności finansów publicznych, wspierania zrównoważonych reform strukturalnych oraz stymulowania inwestycji) oraz szybkiej reakcji w celu usunięcia najbardziej oczywistych słabych punktów w celu poprawy skuteczności ram zarządzania gospodarczego oraz w celu zagwarantowania spójnego i uczciwego stosowania ram w poszczególnych krajach i w ujęciu długofalowym;
13. podkreśla znaczenie prostych i przejrzystych procedur zarządzania gospodarczego i ostrzega, że obecna złożoność ram, jak również brak wdrożenia i odpowiedzialności ma negatywny wpływ na ich skuteczność i akceptację ze strony parlamentów krajowych, władz lokalnych, partnerów społecznych i obywateli w państwach członkowskich;
14. przyznaje, że poczyniono pewne postępy w debacie w sprawie średniookresowego celu budżetowego (MTO) i w zakresie zapewnienia większego poczucia odpowiedzialności za krajowe debaty w państwach członkowskich strefy euro, również dzięki zaangażowaniu krajowych rad polityki budżetowej działających jako niezależne organy monitorujące zgodność z zasadami budżetowymi oraz prognozy makroekonomicznej; zwraca się do Komisji, żeby przedstawiła zarys struktury i funkcjonowania krajowych rad budżetowych państw członkowskich oraz tego, jak rady te mogą zwiększyć poczucie odpowiedzialności na poziomie krajowym;

Środa, 24 czerwca 2015 r.

15. uznaje, że ramy zarządzania gospodarczego są kluczową inicjatywą polityczną, na której opierają się cele strategii „Europa 2020” i inicjatywy przewodnie zmierzające do pełnej eksploatacji niewykorzystanych możliwości wzrostu, jakie stwarza jednolity rynek; uważa, że dzięki odblokowaniu potencjału wzrostu, jaki stwarza jednolity rynek, państwom członkowskim łatwiej będzie osiągnąć cele zawarte w ramach zarządzania gospodarczego; uznaje ponadto, że głównymi uczestnikami jednolitego rynku są konsumenci i przedsiębiorstwa;

W jaki sposób najlepiej zastosować elastyczność w ramach obecnie obowiązujących przepisów?

16. zauważa, że pakt stabilności i wzrostu, który wprowadzono w celu zapewnienia stabilności budżetowej państw członkowskich uczestniczących w unii gospodarczej i walutowej, umożliwia państwom członkowskim realizowanie polityki antycyklicznej tam, gdzie to konieczne, i pozostawia swobodę budżetową, dzięki czemu automatyczne stabilizatory mogą funkcjonować poprawnie; podkreśla, że nie wszystkie państwa członkowskie osiągnęły nadwyżkę w czasie rozkwitu gospodarki oraz że niektóre istniejące klauzule elastyczności przewidziane w prawodawstwie nie zostały w pełni wykorzystane w poprzednich latach;

17. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w komunikacie wyjaśniającym w sprawie elastyczności Komisja uznaje, że sposób, w jaki obecne zasady budżetowe są interpretowane, jest elementem usuwania braków inwestycyjnych w UE i wdrożenia trwałych i zrównoważonych społecznie reform strukturalnych pobudzających wzrost gospodarczy; zauważa, że komunikat nie wprowadza żadnych zmian w odniesieniu do obliczania deficytu, ale że niektóre inwestycje mogą uzasadniać tymczasowe odstępstwo od średniookresowego celu budżetowego danego państwa członkowskiego lub od prowadzącej do niego ścieżki korekty budżetowej;

18. popiera wszystkie zachęty przedstawione przez Komisję Europejską do finansowania nowego Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), głównie dzięki nadaniu wkładom krajowym na rzecz funduszu neutralności pod względem podatkowym w odniesieniu do osiągnięcia średnioterminowego celu oraz wymaganej korekty budżetowej, bez jej zmiany w części zapobiegawczej lub naprawczej paktu stabilności i wzrostu; odnotowuje zamiar Komisji powstrzymania się od wszczęcia procedury nadmiernego deficytu, jeśli tylko ze względu na dodatkowe składki na rzecz EFIS deficyt państwa członkowskiego wykracza nieco i czasowo poza 3 % próg deficytu; zwraca uwagę na istotny wkład paktu stabilności i wzrostu w budowanie zaufania w ramach przyciągania inwestycji zagranicznych; podkreśla znaczenie komplementarnego charakteru finansowania w ramach EFIS, ponieważ w żadnym wypadku nie można dopuścić jedynie do zastąpienia i tak już planowanych inwestycji projektami współfinansowanymi w ramach EFIS, a wręcz przeciwnie, należy efektywnie zwiększyć poziom inwestycji netto;

19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że komunikat Komisji ma na celu wyjaśnienie zakresu zastosowania klauzuli inwestycyjnej, pozwalając na pewną okresową elastyczność w ramach funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu w postaci tymczasowego odstępstwa od średniookresowego celu budżetowego, pod warunkiem że odstępstwo to nie powoduje nadwyżki deficytu powyżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % i odpowiedniego marginesu bezpieczeństwa, w szczególności w odniesieniu do wydatków na projekty realizowane w ramach polityki strukturalnej i polityki spójności, w tym na inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, sieci transeuropejskie oraz instrument „Łącząc Europę”, i współfinansowania w ramach EFIS;

20. uważa, że warunkiem wstępnym zastosowania klauzuli dotyczącej reform strukturalnych w ramach części prewencyjnej oraz uwzględnienia planów reform strukturalnych w ramach części naprawczej jest formalne przyjęcie reformy przez Parlament i jej rzeczywiste wdrażanie, co umożliwi większą skuteczność i odpowiedzialność; podkreśla, że reformy powinny w pełni angażować partnerów społecznych na wszystkich etapach;

21. wzywa do wzmocnienia dialogu między Komisją a państwami członkowskimi w sprawie treści i formy najbardziej odpowiednich i skutecznych reform strukturalnych, które zostaną zaproponowane przez Komisję w ramach zaleceń dla poszczególnych krajów, zgodnych z Traktatem i prawem wtórnym, z uwzględnieniem analizy kosztów i korzyści, oceny ukierunkowanej na wyniki oraz wpływu na harmonogram oraz przyczyniających się do osiągnięcia celu średniookresowego;

22. zachęca komisje finansów parlamentów narodowych do systematycznego zapraszania komisarzy europejskich kompetentnych w sprawach zarządzania gospodarczego do publicznej debaty prowadzonej przed izbami narodowymi, poprzedzającej przyjęcie projektów budżetów państw członkowskich;

Środa, 24 czerwca 2015 r.

23. uważa, że reformy strukturalne realizowane w ramach krajowych programów reform powinny w perspektywie średnio- i długoterminowej przynosić korzystne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe oraz poprawiać skuteczność i wydajność zdolności administracyjnej;
24. zauważa, że ponieważ mogło to prowadzić do próby określenia wszystkich rodzajów hipotezy, co niesie ze sobą ryzyko pominięcia tego, co ma rzeczywiście miejsce, w komunikacie nie porusza się kwestii charakteru „szczególnych przypadków” pozostających poza kontrolą danego państwa członkowskiego, co pozwoliłoby mu na czasowe odejście od ścieżki dostosowania prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego; podkreśla potrzebę traktowania podobnych sytuacji w podobny sposób;
25. wzywa do zwiększenia spójności gospodarczej i społecznej poprzez wzmocnienie Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności w celu tworzenia miejsc pracy z przysługującymi prawami i ich ochrony, przy jednoczesnym wspieraniu walki z bezrobociem i ubóstwem;
26. podkreśla znaczenie pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy, w szczególności miejsc pracy dla młodych ludzi, dla akceptacji społecznej europejskich ram zarządzania gospodarczego;
27. zauważa z dużym niepokojem, że w trakcie kryzysu stopa długotrwałego bezrobocia uległa podwojeniu; zwraca również uwagę, że wśród pracowników o niskich kwalifikacjach wskaźnik ten wzrósł jeszcze bardziej; wzywa Komisję do dopilnowania, aby walka z długotrwałym bezrobociem znalazła odzwierciedlenie w jej strategiach politycznych i zaleceniach dla poszczególnych krajów;
28. uważa, że w kontekście ram gospodarczych Unii największą wagę należy przywiązywać do pogłębiających się nierówności w Europie; wyraża przekonanie, że jednym z najlepszych sposobów na przeciwdziałanie tym pogłębiającym się nierównościom jest zdwojenie wysiłków na rzecz tworzenia w Europie większej liczby wysokiej jakości miejsc pracy;

Ścisłjsza koordynacja, konwergencja gospodarcza oraz usprawnienie europejskiego semestru

29. wzywa Komisję do pełnego stosowania paktu stabilności i wzrostu oraz zagwarantowania jego rzetelnego wdrażania, zgodnie z niedawnym przeglądem sześciopaku i dwupaku oraz komunikatem w sprawie elastyczności; wierzy, że tam, gdzie to konieczne i możliwe, europejski semestr powinien być usprawniony i wzmocniony na podstawie obecnych ram ustawodawczych; podkreśla, że ewentualne przyszłe usprawnienia i wzmocnienia powinny w każdym przypadku być zorientowane na stabilizację;
30. jest zdania, że w komunikacie Komisji wyjaśniono, gdzie na mocy istniejących przepisów istnieje margines swobody; przyjmuje z zadowoleniem dążenie do większej jasności w tej skomplikowanej dziedzinie oraz oczekuje, że Komisja będzie korzystać z elastyczności będącej integralnym elementem obowiązujących zasad zgodnie z komunikatem, przy jednoczesnym zapewnieniu przewidywalności, przejrzystości i efektywności ram zarządzania gospodarczego;
31. wzywa Komisję i Radę do lepszego sformułowania ram budżetowych i makroekonomicznych, aby umożliwić wcześniejszą i spójniejszą dyskusję wśród zainteresowanych stron, biorąc pod uwagę interesy europejskie, którym te ramy służą, konieczność zwiększenia konwergencji między państwami członkowskimi ze strefy euro, obrady parlamentów narodowych i rolę partnerów społecznych lub władz lokalnych w przyjmowaniu odpowiedzialności za trwałe i zrównoważone społecznie reformy strukturalne;
32. podkreśla, że roczna analiza wzrostu gospodarczego i zalecenia dla poszczególnych krajów muszą być lepiej wdrażane i uwzględniać ocenę sytuacji budżetowej i perspektyw w całej strefie euro i w poszczególnych państwach członkowskich; sugeruje, że ta całościowa ocena przewidziana w rozporządzeniu (UE) nr 473/2013 w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny wstępnych planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro powinna zostać poddana debacie na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego z Radą, przewodniczącym Eurogrupy i Komisji przed wiosennym posiedzeniem Rady i odpowiednio wdrożona w europejskim semestrze;
33. uznaje, że europejski semestr stał się ważnym narzędziem reform na szczeblu krajowym i unijnym, który gwarantuje, że UE i jej państwa członkowskie koordynują swoje polityki gospodarcze; wyraża jednak ubolewanie z powodu braku odpowiedzialności za ten proces, co skutkuje niezadowolającym wykonaniem zaleceń dla poszczególnych krajów;

Środa, 24 czerwca 2015 r.

34. uważa, że europejski semestr powinien zostać usprawniony i wzmocniony, bez zmiany obowiązujących ram prawnych oraz że dokumenty związane z semestrem powinny być lepiej koordynowane, co zwiększa nacisk, skuteczność i odpowiedzialność w osiągnięciu europejskich celów dobrego zarządzania gospodarczego;
35. postuluje, by zalecenia dla poszczególnych krajów były w stosownych przypadkach lepiej skoordynowane z zaleceniami wydanymi w ramach procedury nadmiernego deficytu, tak aby zapewnić spójność nadzoru nad sytuacją budżetową z koordynacji polityki gospodarczej;
36. opowiada się za wzmocnieniem procesu na szczeblu unijnym i krajowym w odniesieniu do opracowywania, śledzenia, wsparcia i monitorowania zaleceń dla poszczególnych państw, co pozwoli także na sprawdzenie ich rzeczywistego wdrożenia oraz jakości wobec rezultatów;
37. przypomina, że ustawodawstwo nakłada na Komisję obowiązek uwzględniania między innymi celów na rok 2020 podczas przygotowywania zaleceń i ustanawia zasadę, zgodnie z którą „oczekuje się, że co do zasady Rada zastosuje się do zaleceń i wniosków Komisji lub publicznie wyjaśni swoje stanowisko”;
38. wyraża zaniepokojenie wzrostem zadłużenia w krajach, które już mają wysokie długi, co jest sprzeczne z zasadą 1/20 w sprawie redukcji zadłużenia; zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, w jaki sposób zamierza rozwiązać problem tej sprzeczności, a także o zadbanie o to, aby wskaźniki zadłużenia spadły do zrównoważonego poziomu zgodnego z paktem stabilności i wzrostu;
39. popiera trójfilarową strategię Komisji (inwestycje sprzyjające wzrostowi gospodarczemu, konsolidacja fiskalna i reformy strukturalne) przedstawioną w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na rok 2015 oraz zwraca się o uczynienie jej bardziej konkretną w ramach ogólnej oceny sytuacji budżetowej i perspektyw w strefie euro, a także w zaleceniach dla poszczególnych krajów;
40. dostrzega potrzebę niezależnej i pluralistycznej analizy perspektyw gospodarczych państw członkowskich na szczeblu UE; w tym kontekście wzywa do dalszego rozwoju stanowiska głównego analityka gospodarczego Komisji, aby umożliwić obiektywną, niezależną i przejrzystą analizę odpowiednich danych, którą należałoby publikować i która stanowiłaby informacyjną podstawę dyskusji i podejmowania decyzji w Komisji, Radzie i Parlamencie Europejskim; nalega, aby głównemu analitykowi gospodarczemu przekazywano wszystkie istotne dokumenty w odpowiednim czasie umożliwiającym mu wykonywanie zadań; podkreśla pozytywną rolę krajowych rad budżetowych, zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu UE, oraz zachęca do utworzenia europejskiej sieci;
41. przypomina, że procedura dotycząca zakłóceń równowagi makroekonomicznej ma pomóc uniknąć kryzysów dzięki wczesnemu wykrywaniu szkodliwych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w oparciu o obiektywną ocenę rozwoju kluczowych zmiennych makroekonomicznych; uważa, że procedurę tę należy stosować w celu skutecznej i wydajnej oceny rozwoju kluczowych zmiennych makroekonomicznych zarówno w krajach wykazujących deficyt, jak i w krajach wykazujących nadwyżkę, zwłaszcza w odniesieniu do poprawy konkurencyjności i lepszego uwzględniania całej strefy euro, jak i skutków ubocznych; przypomina, że nadzór makroekonomiczny ma również na celu identyfikowanie krajów, które w przyszłości prawdopodobnie zostaną skonfrontowane z problemem zakłócenia równowagi, a także uniknięcie tego problemu dzięki wczesnemu rozpoczęciu zrównoważonych i społecznie wyważonych reform strukturalnych, kiedy wciąż istnieją możliwości podjęcia stosownych działań;
42. podkreśla jasne rozróżnienie przez Komisję między częścią prewencyjną i naprawczą paktu stabilności i wzrostu w odniesieniu do inwestycji umożliwiających tymczasowe odstępstwo od średniookresowego celu budżetowego lub ścieżki dostosowania prowadzącej do tego celu w ramach marginesu bezpieczeństwa w części prewencyjnej; apeluje do Komisji i Rady o spójność w tej dziedzinie z wynikiem stanowiska współustawodawców dotyczącego rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych;
43. zwraca się do Komisji o uwzględnianie w swoich analizach wszystkich ważnych czynników, w tym realnego wzrostu gospodarczego, inflacji, długoterminowych inwestycji publicznych i stopy bezrobocia, podczas dokonywania oceny sytuacji gospodarczej i budżetowej państw członkowskich oraz o pilne zajęcie się problemem braku inwestycji w UE poprzez wydatkowanie środków na najbardziej wydajne inwestycje sprzyjające zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu i powstawaniu nowych miejsc pracy;
44. wzywa Komisję do zadbania o to, aby sposób, w jaki bierze się pod uwagę skuteczne działania w ramach procedury nadmiernego deficytu, opierał się na jasnych i wymiernych kryteriach liczbowych oraz na kryteriach jakościowych;
45. stwierdza, że skupianie się na deficycie strukturalnym od czasu przeprowadzonej w 2005 r. reformy paktu stabilności i wzrostu wraz z wprowadzeniem reguły wydatkowej w ramach reformy z 2011 r., jak również koncepcji luki produktowej, która jest trudna do oszacowania, jest źródłem niepewności i zawiłości oraz prowadzi do powstania marginesu elastyczności i tym samym do uznaniowego wdrażania paktu stabilności i wzrostu; wyraża obawę, że obliczenia dotyczące potencjalnego wzrostu i produkcji, na których opiera się ocena deficytu strukturalnego, oraz reguły wydatkowej

Środa, 24 czerwca 2015 r.

opierają się na kilku wątpliwych założeniach prowadzących do istotnych zmian między jesienną a wiosenną prognozą Komisji, co skutkuje różnymi obliczeniami oraz rozbieżnymi ocenami w odniesieniu do wdrażania paktu stabilności i wzrostu;

46. wzywa Komisję do brania pod uwagę praktycznych skutków uzgodnionych środków i reform budżetowych podczas monitorowania i oceny sytuacji budżetowej państw członkowskich; apeluje do Komisji o dążenie do prowadzenia przewidywalnej i spójnej polityki, opieranie analizy na niepodważalnych faktach i wiarygodnych danych oraz o nader ostrożne korzystanie z szacunków w odniesieniu do takich pojęć jak szacowany potencjał wzrostu PKB czy luki produktowe;

47. podkreśla, że ponowny wzrost i tworzenie nowych miejsc pracy są istotne, jeśli chodzi o akceptację ram zarządzania gospodarczego przez społeczeństwo, wzywa zatem Komisję do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej w Europie, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP, dostępu do finansowania i likwidacji obciążeń biurokratycznych; przypomina w związku z tym o konieczności zapewnienia wsparcia dla MŚP, tak aby uzyskały dostęp również do rynków państw spoza UE, takich jak Stany Zjednoczone, Kanada, Chiny i Indie;

Demokratyczna odpowiedzialność i wyzwania dotyczące pogłębienia zarządzania gospodarczego

48. uważa, że w pogłębionej i odporniejszej na wstrząsy unii gospodarczej i walutowej pilnie należy zadbać o niższy stopień złożoności, większą odpowiedzialność i wyższy stopień przejrzystości, zamiast dodawać kolejne przepisy do już istniejących; podkreśla, że z uwagi na fakt, iż kompetencje w kwestiach dotyczących unii gospodarczej i walutowej są dzielone między szczeblem krajowym a europejskim, szczególną uwagę należy zwrócić na dbałość o spójność i odpowiedzialność w kontekście zarządzania gospodarczego zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim; jest ponadto zdania, że ważną rolę muszą odgrywać instytucje ponoszące demokratyczną odpowiedzialność, a także podkreśla potrzebę stałego zaangażowania parlamentów, przy czym odpowiedzialność muszą ponosić podmioty tego szczebla, na którym podejmuje lub wdraża się decyzje;

49. stwierdza w oparciu o obecną sytuację, że ramy zarządzania gospodarczego muszą zostać uproszczone, lepiej wdrożone, a w razie konieczności poprawione i uzupełnione, by umożliwić UE i strefie euro stawienie czoła wyzwaniom w zakresie konwergencji, zrównoważonego wzrostu gospodarczego, pełnego zatrudnienia, dobrobytu obywateli, konkurencyjności, solidnych i zrównoważonych finansów publicznych, przyszłościowych długofalowych inwestycji gwarantujących znaczne korzyści społeczno-gospodarcze oraz zaufania;

50. uważa, że ponieważ wkład parlamentarny w wytyczne dla polityki gospodarczej to ważny aspekt każdego systemu demokratycznego, szerszą legitymację na szczeblu europejskim można zagwarantować poprzez przyjęcie wytycznych dotyczących konwergencji i zawierających ukierunkowane priorytety na najbliższe lata, przy czym wytyczne te podlegałyby procedurze współdecyzji, którą należy wprowadzić wraz z kolejnymi zmianami traktatowymi;

51. przypomina rezolucje Parlamentu Europejskiego, zgodnie z którymi utworzenie Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS) oraz sporządzenie Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej (pakt fiskalny) poza strukturą instytucji Unii stanowi przeszkodę na drodze do integracji politycznej Unii i w związku z tym domaga się, aby EMS i pakt fiskalny w pełni włączono do ram wspólnotowych na podstawie oceny doświadczeń zdobytych w procesie ich wdrażania, zgodnie z art. 16 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej, oraz aby zadbano o ich formalną rozliczalność przed Parlamentem;

52. przypomina o swoim wniosku dotyczącym opracowania opcji w zakresie nowych ram prawnych z myślą o przyszłych programach dostosowań makroekonomicznych, które zastąpiłyby trojkę, aby podnieść stopień przejrzystości i odpowiedzialności w ramach tych programów i doprowadzić do tego, że wszystkie decyzje UE w miarę możliwości będą podejmowane w oparciu o metodę wspólnotową; uważa, że należy zadbać o spójność charakteru stosowanego mechanizmu stabilności i instytucji odpowiedzialnej za jego uruchomienie, a jednocześnie przyznaje, że państwa członkowskie strefy euro współdecydują o uruchomieniu tego mechanizmu, gdyż to one gwarantują pomoc finansową;

53. wzywa do ponownej oceny procesu podejmowania decyzji w Eurogrupie, tak aby zapewnić odpowiednią demokratyczną rozliczalność; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przewodniczący Eurogrupy regularnie uczestniczy w posiedzeniach Komisji Gospodarczej i Monetarnej (ECON) tak jak przewodniczący Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN), co sprzyja równowadze w kwestii poziomu demokratycznej rozliczalności;

Środa, 24 czerwca 2015 r.

54. przypomina, że podstawą sześćo- i dwupaku jest wzmocniona rola niezależnego komisarza, który powinien dbać o sprawiedliwe i pozbawione dyskryminacji stosowanie zasad, a także uważa, że podejmując dalsze kroki w ramach instytucjonalnej struktury zarządzania gospodarczego, takie jak wzmocnienie roli komisarza do spraw gospodarczych i walutowych lub utworzenie europejskiego urzędu skarbowego, należy przestrzegać zasady rozdziału władz między różne instytucje, a kroki te muszą się wiązać z odpowiednimi środkami na rzecz demokratycznej odpowiedzialności i legitymacji oraz z zaangażowaniem Parlamentu Europejskiego;

55. przypomina, że unia bankowa była wynikiem politycznej woli uniknięcia powrotu kryzysów finansowych, wydostania się z błędnego koła między bankami a państwami oraz zminimalizowania negatywnych skutków ubocznych będących wynikiem kryzysu zadłużeniowego, a także że taka sama wola jest potrzebna, aby utworzyć pogłębioną unię gospodarczą i walutową;

56. zwraca się do Komisji o przedstawienie ambitnego planu działania z myślą o realizacji pogłębionej unii gospodarczej i walutowej, który uwzględniałby propozycje zawarte w niniejszej rezolucji oraz opierał się na mandacie udzielonym na szczycie państw należących do strefy euro i potwierdzonym przez Radę Europejską w celu „przygotowania kolejnych kroków na rzecz lepszego zarządzania gospodarczego w strefie euro”, a także na wcześniejszych pracach, takich jak rezolucja Parlamentu z dnia 20 listopada 2012 r. pt. „W kierunku rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej”⁽¹⁾, komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2012 r. pt. „Plan działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej – otwarcie debaty europejskiej” (COM(2012)0777) i końcowe sprawozdanie czterech przewodniczących z dnia 5 grudnia 2012 r.;

57. w ramach tego niezbędnego kolejnego kroku na rzecz unii gospodarczej i walutowej zwraca się do zainteresowanych stron o uwzględnienie dającego się przewidzieć przyszłego rozszerzenia strefy euro oraz o zbadanie wszystkich poniższych opcji w celu pogłębienia i wzmocnienia unii gospodarczej i walutowej, jak i uczynienia jej odporniejszą na wstrząsy, bardziej przyjazną dla wzrostu gospodarczego, tworzenia nowych miejsc pracy i dla stabilności:

- a) wzmocnione mechanizmy odpowiedzialności demokratycznej na szczeblu UE i na szczeblu krajowym, przy czym odpowiedzialność musi być na szczeblu podejmowania decyzji, a jej podstawą musi być przyjęcie wytycznych dotyczących konwergencji w ramach współdecyzji przy jednoczesnym sformalizowaniu kontrolnej roli Parlamentu Europejskiego w europejskim semestrze w postaci porozumienia międzyinstytucjonalnego oraz zadbania o to, aby wszystkie parlamenty narodowe państw strefy euro śledziły każdy etap procesu koordynacji polityki gospodarczej;
- b) wymiar społeczny w celu utrzymania w Europie społecznej gospodarki rynkowej, przestrzeganie prawa do rokowań zbiorowych gwarantującego koordynację polityki socjalnej państw członkowskich, co obejmuje również mechanizm minimalnej płacy lub minimalnego dochodu właściwy dla każdego państwa członkowskiego, przy czym państwa członkowskie same o nim decydują, a także wspieranie działań przeciwko ubóstwu i wykluczeniu społecznemu, ponowna integracja pracowników na rynku pracy, dobrowolna mobilność oraz elastyczność w kwestii wyboru zawodu i państwa członkowskiego;
- c) mechanizm zdolności fiskalnej dla strefy euro oparty na konkretnych zasobach własnych, dzięki któremu w ramach budżetu Unii i pod europejską kontrolą parlamentarną udzielano by pomocy państwom członkowskim we wdrażaniu uzgodnionych reform strukturalnych pod warunkiem spełnienia pewnych warunków obejmujących m.in. skuteczne wdrożenie krajowych programów reform; w związku z tym wyraża zadowolenie z pracy grupy UE ds. zasobów własnych pod przewodnictwem Mario Montiego;
- d) poprawa odporności unii gospodarczej i walutowej na wstrząsy gospodarcze i sytuacje kryzysowe związane bezpośrednio z unią walutową przy jednoczesnym unikaniu wszelkich form stałych transferów fiskalnych;
- e) w kwestii opodatkowania – zobowiązanie do podejmowania ogólnoeuropejskich środków przeciwko oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i agresywnemu planowaniu podatków od osób prawnych, współpraca krajowych urzędów podatkowych w celu wymiany informacji na temat unikania podatków i oszustw podatkowych, środki mające na celu doprowadzenie do konwergencji polityki podatkowej państw członkowskich, wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych, prostsze i bardziej przejrzyste systemy podatkowe oraz wprowadzenie sprawozdawczości dla każdego państwa dotyczącej dochodów przedsiębiorstw z wyłączeniem MŚP;
- f) stopniowe ukończenie procesu tworzenia unii bankowej;
- g) włączenie EMS i Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej do prawa unijnego przy jednoczesnej zaawansowanej koordynacji polityki gospodarczej, rzeczywistej konwergencji, egzekwowaniu wspólnych przepisów oraz wyraźnym zobowiązaniu do przeprowadzenia reform strukturalnych zrównoważonych pod względem gospodarczym i społecznym;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0430.

Środa, 24 czerwca 2015 r.

h) zajęcie się niedociągnięciami w obecnych ramach, które umożliwiają Trybunałowi pomijanie niektórych części traktatu i wykluczanie innych;

i) wzmocnienie zewnętrznej pozycji strefy euro, w tym umocnienie jej reprezentacji;

58. domaga się, by zostały opracowane dalsze możliwe kroki w kierunku utworzenia unii gospodarczej i walutowej w oparciu o podejście „4+1 przewodniczących”, w tym przewodniczący PE, który powinien być obecny na wszystkich posiedzeniach, mieć dostęp do wszystkich informacji i prawo do uczestnictwa w debatach; zauważa, że przewodniczący Komisji wyraził zamiar uwzględnienia uwag przewodniczącego Parlamentu Europejskiego w swoich rozważaniach dotyczących przygotowania sprawozdań czterech przewodniczących;

59. zwraca się do swojego przewodniczącego o zapewnienie koordynacji ex ante z przewodniczącymi grup politycznych lub posłami specjalnie wyznaczonymi przez grupy lub Parlament w celu reprezentowania Parlamentu w zbliżającym się procesie określania zadań na podstawie mandatu udzielonego w niniejszej rezolucji poruszającej m.in. kwestie z noty analitycznej czterech przewodniczących poświęconej przygotowaniu kolejnych działań na rzecz lepszego zarządzania gospodarczego w strefie euro;

o

o o

60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady, przewodniczącemu Komisji, przewodniczącemu Eurogrupy, prezesowi EBC oraz parlamentom narodowym.
